مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿٨١﴾

توانا برآنکه بیآفریند مانند ایشان بلی واوست آفریننده دانا (٨١) .

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٨٢﴾

جزاین نیست فرمانِ خدا چون بخواهد آفریدن چیزی را که بگویدش بشوپس می شود (٨٢) .

فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

پس پاك ست آنکه بدستِ اوست پادشاهی هرچیز وبسوی اوباز گردانیده شوید (٨٣) .

سُورَةُ الصَّافَّاتِ

سوره صفت مکی است وآن یك صد وهشتاد ودو آیت وپنج رکوع است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان .

وَالصَّافَّاتِ صَفًّا ﴿١﴾

قسم بجماعتی ازملائکه که صف میکشند صف کشیدنی[1] (١) .

فَالزَّاجِرَاتِ زَجْرًا ﴿٢﴾

پس قسم بجماعتی میرانند راندنی[2] (٢) .

فَالتَّالِيَاتِ ذِكْرًا ﴿٣﴾

پس قسم بجماعتی که تلاوت میکنند تلاوت کردنی (٣) .

إِنَّ إِلَٰهَكُمْ لَوَاحِدٌ ﴿٤﴾

هرآئینه معبود شمایکی ست (٤) .

رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ الْمَشَارِقِ ﴿٥﴾

اوپرورد گارِ آسمان هاوزمین ست وآنچه درمیان این هاست واوپرورد گارِ مشرق هاست[3] (٥) .

إِنَّا زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِزِينَةٍ الْكَوَاكِبِ ﴿٦﴾

هرآئینه ماآرائش دادیم آسمانِ دنیا را

---

(١) مترجم گوید یعنی نزدیك پرورد گارخود .

(٢) مترجم گوید یعنی شیاطین را والله اعلم .

(٣) یعنی و مغرب هانیز .

بزينت ستاره ها (٦) .

وَحِفْظًا مِّن كُلِّ شَيْطَٰنٍ مَّارِدٍ ۝٧

ونگاهداشتيم آنراازهرشيطان سركش (٧) .

لَّا يَسَّمَّعُونَ إِلَى الْمَلَإِ الْأَعْلَىٰ وَيُقْذَفُونَ مِن كُلِّ جَانِبٍ ۝٨

مقصد آنكه گوش نه نهند شياطين بسوى ملاء اعلىٰ وزده ميشوند ازهر جانب (٨) .

دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ ۝٩

بجهت راندن ايشان وايشان راست عذاب دائم (٩) .

إِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ ۝١٠

مگر كسى كه بربايد[1] ربودنى پس ازپى اوافتد شعلۀ سوزنده (١٠) .

فَاسْتَفْتِهِمْ أَهُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَم مَّنْ خَلَقْنَا إِنَّا خَلَقْنَاهُم مِّن طِينٍ لَّازِبٍ ۝١١

پس استفساركن ازايشان آياايشان سخت تراندردآفرينش يا كسيكه ماآفريده ايم[2] هرآئينه ماآفريديم ايشانرا ازِ گل چسپنده (١١) .

بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ ۝١٢

بلكه تعجب كردى[3] وايشان تمسخر ميكنند (١٢) .

وَإِذَا ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ ۝١٣

وچون پندداده شودايشان را پندنمى گيرند (١٣) .

وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخِرُونَ ۝١٤

وچون ببينند نشانه اى را تمسخر كنند (١٤) .

وَقَالُوا إِنْ هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ۝١٥

و گفتند نيست اين قرآن مگرسحرِ ظاهر(١٥) .

---

(١) يعنى كلمۀ راازكلمات ملاء اعلىٰ يكباررربودن .

(٢) يعنى ملائكه وجن وسماوات وغيرآن .

(٣) يعنى ازحال كافران .

ءَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا ءَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿١٦﴾

آیاچون بمیریم وباشیم خاك واستخوانی چند آیامابرانگیخته شویم (١٦) .

أَوَآبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ﴿١٧﴾

آیاپدرانِ نخستین مابرانگیخته شوند (١٧) .

قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ ﴿١٨﴾

بگو آری وشماخوارباشید (١٨) .

فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ ﴿١٩﴾

پس جزاین نیست که آن برانگیختن یك نعرهٔ تند باشد پس نا گهان ایشان بنگرند (١٩) .

وَقَالُوا يَا وَيْلَنَا هَٰذَا يَوْمُ الدِّينِ ﴿٢٠﴾

وگویند ای وای برماداینست روزجزا (٢٠) .

هَٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿٢١﴾

گفته شود این ست روزفیصله کردن قضایا که آنرا به دروغ نسبت می کردید (٢١) .

احْشُرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴿٢٢﴾

گفته شود برانگیزید ای ملائکه ستمگاران را باهمراهانِ ایشان[1] وباآنچه می پرستیدند (٢٢) .

مِنْ دُونِ اللَّهِ فَاهْدُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطِ الْجَحِيمِ ﴿٢٣﴾

بجز خدا پس دلالت کنیدایشان را بسوی راه دوزخ (٢٣) .

وَقِفُوهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ ﴿٢٤﴾

وبازدارید ایشان را هرآئینه ایشان سوال کرده خواهند شد (٢٤) .

مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُونَ ﴿٢٥﴾

چیست شمارا بایکدیگریاری نمی کنید (٢٥) .

بَلْ هُمُ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ ﴿٢٦﴾

بلکه ایشان امروز گردن نهاد گانند (٢٦) .

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٧﴾

و رو آوردند بعض ایشان بربعض بایکدیگر سوال کنان (٢٧) .

قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ ﴿٢٨﴾

گویند هرآئینه شمامی آمدید پیش مازجانب راست[2] (٢٨) .

قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٢٩﴾

گویند بلکه شمانه بودید مسلمانان (٢٩) .

---

(١) یعنی باشیاطین والله اعلم .

(٢) یعنی وازجانب چپ نیز بجهت گمراه کردن والله اعلم .

وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُم مِّن سُلْطَانٍ بَلْ كُنتُمْ قَوْمًا طَاغِينَ ﴿٣٠﴾

ونه بود مارا برشما هیچ تسلطی بلکه شما بودیدگروهی ازحدگذشته (٣٠) .

فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا إِنَّا لَذَائِقُونَ ﴿٣١﴾

پس لازم شدبرماسخن پروردگارماکه البته ماچشندهٔ عذاب باشیم (٣١) .

فَأَغْوَيْنَاكُمْ إِنَّا كُنَّا غَاوِينَ ﴿٣٢﴾

پس گمراه کردیم شمارا هرآئینه ماگمراه بودیم (٣٢) .

فَإِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٣﴾

پس تحقیق همه ایشان آن روز درعذاب باهم شریك باشند (٣٣) .

إِنَّا كَذَٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٤﴾

هرآئینه ماهمچنین می کنیم باگناه گاران (٣٤) .

إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَٰهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٣٥﴾

هرآئینه ایشان چون گفته می شد بدیشان که نیست هیچ معبود برحق مگر خدا سرکشی میکردند (٣٥) .

وَيَقُولُونَ أَئِنَّا لَتَارِكُو آلِهَتِنَا لِشَاعِرٍ مَّجْنُونٍ ﴿٣٦﴾

ومی گفتند آیاماترك کنندهٔ معبودانِ خود باشیم برای گفتهٔ شاعری دیوانه (٣٦) .

بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٧﴾

بلکه آورد پیغامبر سخن درست را وباورداشت سائر پیغامبرانرا (٣٧) .

إِنَّكُمْ لَذَائِقُو الْعَذَابِ الْأَلِيمِ ﴿٣٨﴾

هرآئینه شما چشندهٔ عذاب درد دهنده باشید (٣٨) .

وَمَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٩﴾

وجزا داده نخواهید شد مگربحسب آنچه می کردید (٣٩) .

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٤٠﴾

مگر بندگان خالص ساختهٔ خدا[١] (٤٠) .

أُولَٰئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُومٌ ﴿٤١﴾

این جماعت ایشان راست روزی مقرر (٤١) .

فَوَاكِهُ وَهُم مُّكْرَمُونَ ﴿٤٢﴾

انواع میوه ها وایشان نواختگانند (٤٢) .

فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٤٣﴾

دربهشت های نعمت (٤٣) .

---

(١) یعنی آنانکه پاك ساخته شدندازشرك وغیره .

عَلٰى سُرُرٍ مُّتَقٰبِلِيْنَ ﴿٤٤﴾

برتخت ها روبروی یکدیگر (٤٤) .

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِّنْ مَّعِيْنٍ ﴿٤٥﴾

گردانیده می شود برایشان جامی ازشراب جاری (٤٥) .

بَيْضَآءَ لَذَّةٍ لِّلشّٰرِبِيْنَ ﴿٤٦﴾

سفید رنگ لذت دهنده نوشندگان را (٤٦) .

لَا فِيْهَا غَوْلٌ وَّلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُوْنَ ﴿٤٧﴾

نه درآن شرابِ تباه کاری باشدونه ایشان ازآن شراب مست کرده شوند (٤٧) .

وَعِنْدَهُمْ قٰصِرٰتُ الطَّرْفِ عِيْنٌ ﴿٤٨﴾

و نزدیك ایشان زنان فروواندازنده چشم فراخ چشمان باشند (٤٨) .

كَاَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَّكْنُوْنٌ ﴿٤٩﴾

گویاایشان بیضه های (شترمرغ) درپرده پوشیده اند (٤٩) .

فَاَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ يَّتَسَآءَلُوْنَ ﴿٥٠﴾

پس روی آرند بعض اهلِ بهشت بربعض بایکدیگراستفسار کنان (٥٠) .

قَالَ قَآئِلٌ مِّنْهُمْ اِنِّيْ كَانَ لِيْ قَرِيْنٌ ﴿٥١﴾

گفت گوینده ای ازایشان هرآئینه بود مراهم نشینی (٥١) .

يَّقُوْلُ ءَاِنَّكَ لَمِنَ الْمُصَدِّقِيْنَ ﴿٥٢﴾

که بانکارمی گفت آیاتو ازباوردارند گانی[1] (٥٢) .

ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَّعِظَامًا ءَاِنَّا لَمَدِيْنُوْنَ ﴿٥٣﴾

آیاچون بمیریم و شویم خاك واستخوانی چند آیاماجزا داده خواهیم شد (٥٣) .

قَالَ هَلْ اَنْتُمْ مُّطَّلِعُوْنَ ﴿٥٤﴾

بازگفت آیاشمادرمی نگرید[2] (٥٤) .

فَاطَّلَعَ فَرَاٰهُ فِيْ سَوَآءِ الْجَحِيْمِ ﴿٥٥﴾

پس درنگریست پس دیدآن همنشینِ خود را در وسط دوزخ (٥٥) .

قَالَ تَاللّٰهِ اِنْ كِدْتَّ لَتُرْدِيْنِ ﴿٥٦﴾

گفت بخداهرآئینه نزدیك بودی بآنکه هلاك کنی مرا(٥٦) .

وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّيْ لَكُنْتُ مِنَ الْمُحْضَرِيْنَ ﴿٥٧﴾

و اگرنبودی بخشائشِ پروردگار من هرآئینه شدمی ازحاضر کردگان

---

(١) یعنی حشر را .

(٢) یعنی دوزخیان را .

درعذاب (٥٧) .

أَفَمَا نَحْنُ بِمَيِّتِينَ ﴿٥٨﴾

آیاپس مانخواهیم مرد (٥٨).

إِلَّا مَوْتَتَنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿٥٩﴾

مگر مردن آوّل مان ونیستیم ماعذاب کرده شدگان (٥٩) .

إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٦٠﴾

هرآئینه این ست پیروزئ بزرگ (٦٠) .

لِمِثْلِ هَٰذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ ﴿٦١﴾

برای این چنین نعمت پس باید که عمل کنند عمل کنندگان (٦١) .

أَذَٰلِكَ خَيْرٌ نُزُلًا أَمْ شَجَرَةُ الزَّقُّومِ ﴿٦٢﴾

آیاآنچه مذکور شدنیکوتراست ازنگاه مهمانی یادرخت زقوم (٦٢) .

إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ ﴿٦٣﴾

هرآئینه ماساختیم زقوم را عقوبتی برای ستمگاران (٦٣) .

إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ ﴿٦٤﴾

هرآئینه وی درختیست که برمی آید در قعردوزخ (٦٤) .

طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ ﴿٦٥﴾

خوشهٔ آن مانند سرهای شیاطین است (٦٥) .

فَإِنَّهُمْ لَآكِلُونَ مِنْهَا فَمَالِئُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ﴿٦٦﴾

پس هرآئینه دوزخیان بخورندازآن درخت پس پُرکنند ازآن شکم هارا (٦٦) .

ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِنْ حَمِيمٍ ﴿٦٧﴾

پس هرآئینه ایشانرا برآن طعام آمیختنی باشدازآب گرم (٦٧) .

ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَإِلَى الْجَحِيمِ ﴿٦٨﴾

بازهرآئینه بازگشتِ ایشان بسوی دوزخ بود[1] (٦٨) .

إِنَّهُمْ أَلْفَوْا آبَاءَهُمْ ضَالِّينَ ﴿٦٩﴾

هرآئینه ایشان گمراه یافتند پدرانِ خودرا (٦٩) .

فَهُمْ عَلَىٰ آثَارِهِمْ يُهْرَعُونَ ﴿٧٠﴾

پس ایشان برپی پدرانِ خودبسرعت رانده میشوند(٧٠) .

وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٧١﴾

و هرآئینه گمراه شده بودند پیش ازایشان اکثر پیشینیان (٧١) .

---

(١) یعنی بعد خوردن و نوشیدن ایشان را به دوزخ بازبرند .

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِم مُّنذِرِينَ ﴿٧٢﴾

وهرآئینه فرستادیم درمیانِ ایشان ترسانند گان (۷۲) .

فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنذَرِينَ ﴿٧٣﴾

پس به بین چگونه شدانجام بیم کرد گان (۷۳) .

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٧٤﴾

مگر بند گان خالص ساختهٔ خدا (۷٤) .

وَلَقَدْ نَادَانَا نُوحٌ فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُونَ ﴿٧٥﴾

وهرآئینه آواز داد مارا نوح پس نیك قبول کننده دعائیم ما (۷۵) .

وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾

ورهانیدیم اوراواهلِ اورا از اندوه بزرگ (۷٦) .

وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ ﴿٧٧﴾

وساختیم اولاد اورا، ایشان را فقط باقی مانده (۷۷) .

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿٧٨﴾

وگذاشتیم بروی ثنای نیك در پس ماند گان (۷۸) .

سَلَامٌ عَلَىٰ نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ ﴿٧٩﴾

سلام بادبرنوح درعالم ها (۷۹) .

إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٠﴾

هرآئینه ماهمچنین جزامیدهیم نیکوکاران را (۸۰) .

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨١﴾

هرآئینه اوازبند گان گرویدهٔ ماست (۸۱) .

ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ﴿٨٢﴾

بازغرق ساختیم دیگران را (۸۲) .

وَإِنَّ مِن شِيعَتِهِ لَإِبْرَاهِيمَ ﴿٨٣﴾

وهرآئینه ازاتباع نوح بود ابراهیم (۸۳) .

إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٤﴾

چون آمدپیش پروردگارخودبدل مبراازعیب (یعنی ازدوده شرك وشك) (۸٤) .

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ ﴿٨٥﴾

چون گفت به پدرخود وبقومِ خودچه چیزرا عبادت می کنید (۸۵) .

أَئِفْكًا آلِهَةً دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ ﴿٨٦﴾

آیا به رای فاسدِ خود معبودان را بجز خدامی جوئید (۸٦) .

فَمَا ظَنُّكُم بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾

پس چیست گمانِ شما به پروردگارعالم ها (۸۷) .

فَنَظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ ﴿٨٨﴾

پس درنگر یست ابراهیم یکبارنگریستن

درستاره ها (٨٨) .

فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ ﴿٨٩﴾

پس گفت هرآئینه من بیمارم (٨٩) .

فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ ﴿٩٠﴾

پس بازگشتند ازوی پشت‌گردانده (٩٠) .

فَرَاغَ إِلَىٰ آلِهَتِهِمْ فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٩١﴾

پس پنهان متوجه شد بسوی معبودان
ایشان پس گفت آیا نمی خورید (٩١) .

مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ ﴿٩٢﴾

چیست شمارا که سخن نمی‌گوئید (٩٢) .

فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ ﴿٩٣﴾

پس متوجه شدبرایشان می زد زدنی به
قوت (٩٣) .

فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَزِفُّونَ ﴿٩٤﴾

پس روآوردند به ابراهیم شتاب کنان
(٩٤) .

قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ ﴿٩٥﴾

ابراهیم گفت آیامی پرستید چیزی را که
خود می تراشید (٩٥) .

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾

وخداپیداکرد شمارا وآنچه می کنید (٩٦) .

قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُنْيَانًا فَأَلْقُوهُ فِي الْجَحِيمِ ﴿٩٧﴾

گفتند بایکدیگر بناکنید برای ابراهیم
عمارتی پس بافگنید اورا درآتش بسیار
(٩٧) .

فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ ﴿٩٨﴾

پس قصد کردند باوی توطئه را پس
ساختیم ایشان را زیرترین (٩٨) .

وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿٩٩﴾

وگفت ابراهیم که هرآئینه من رونده ام
بسوی پروردگارخود راه خواهد نمود مرا
(٩٩) .

رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠٠﴾

ای پرورد گار من عطاکن مرا ازشائسته
کاران (١٠٠) .

فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ ﴿١٠١﴾

پس بشارت دادیم اورا به نوجوانی
بُردباری (١٠١) .

فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَا بُنَيَّ إِنِّي أَرَىٰ فِي الْمَنَامِ أَنِّي
أَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرَىٰ ۚ قَالَ يَا أَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ

پس چون رسید آن طفل بآن سن که سعی
تواندکرد همراه والد خود ابراهیم گفت ای
پسركِ من هرآئینه من می بینم درخواب

سَتَجِدُنِيٓ إِن شَآءَ ٱللَّهُ مِنَ ٱلصَّٰبِرِينَ ﴿١٠٢﴾

که من ذبح میکنم ترا پس درنگر تاچه چیز بخاطر تومیرسد گفت ای پدرمن بکن آنچه فرموده میشود ترا خواهی یافت مرا ا گرخداخواسته است از شکیبائی کنندگان (١٠٢) .

فَلَمَّآ أَسۡلَمَا وَتَلَّهُۥ لِلۡجَبِينِ ﴿١٠٣﴾

پس چون منقاد شدند هردو و پدر بافگند فرزندِ خود را برجانبِ پیشانی (١٠٣) .

وَنَٰدَيۡنَٰهُ أَن يَٰٓإِبۡرَٰهِيمُ ﴿١٠٤﴾

وآوازدادیم ابراهیم را که ای ابراهیم (١٠٤) .

قَدۡ صَدَّقۡتَ ٱلرُّءۡيَآۚ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجۡزِي ٱلۡمُحۡسِنِينَ ﴿١٠٥﴾

هرآئینه راست تعبیر کردی خواب را هرآئینه ماهمچنین جزامیدهیم نیکوکاران را (١٠٥) .

إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ ٱلۡبَلَٰٓؤُاْ ٱلۡمُبِينُ ﴿١٠٦﴾

هرآئینه این ماجراامتحان ظاهرست (١٠٦) .

وَفَدَيۡنَٰهُ بِذِبۡحٍ عَظِيمٍ ﴿١٠٧﴾

وعوض اودادیم گوسفندی مهیابرای ذبح بزرگ جثه (١٠٧) .

وَتَرَكۡنَا عَلَيۡهِ فِي ٱلۡأٓخِرِينَ ﴿١٠٨﴾

وگذاشتیم بروی ثنای نیك درپس ماند گان (١٠٨) .

سَلَٰمٌ عَلَىٰٓ إِبۡرَٰهِيمَ ﴿١٠٩﴾

سلام بادبرابراهیم (١٠٩) .

كَذَٰلِكَ نَجۡزِي ٱلۡمُحۡسِنِينَ ﴿١١٠﴾

هم چنین جزا میدهیم نیکوکاران را (١١٠) .

إِنَّهُۥ مِنۡ عِبَادِنَا ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ﴿١١١﴾

هرآئینه وی ازبند گان گرویدهٔ ماست (١١١) .

وَبَشَّرۡنَٰهُ بِإِسۡحَٰقَ نَبِيًّا مِّنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ﴿١١٢﴾

وبشارت دادیم اورا باسحق پیغامبری از شائستگان (١١٢) .

وَبَٰرَكۡنَا عَلَيۡهِ وَعَلَىٰٓ إِسۡحَٰقَۚ وَمِن ذُرِّيَّتِهِمَا مُحۡسِنٌ وَظَالِمٌ لِّنَفۡسِهِۦ مُبِينٌ ﴿١١٣﴾

وبرکت دادیم برابراهیم وبراسحق وازاولاد ایشان بعضی نیکوکارست بعضی ستم کننده آشکاراست برخویشتن (١١٣) .

وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿١١٤﴾

وهرآئینه مااحسان کردیم برموسیٰ وهارون (١١٤) .

وَنَجَّيْنَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿١١٥﴾

ونجات دادیم ایشان را وقوم ایشان را ازاندوه بزرگ (١١٥) .

وَنَصَرْنَاهُمْ فَكَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ﴿١١٦﴾

ونصرت دادیم ایشانرا پس ایشان بودند غالبان (١١٦) .

وَآتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَبِينَ ﴿١١٧﴾

ودادیم ایشان را کتاب واضح (١١٧) .

وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١١٨﴾

ودلالت کردیم ایشانرا براه راست (١١٨) .

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِينَ ﴿١١٩﴾

وباقی گذاشتیم برایشان ثنای نیك در پس ماند گان (١١٩) .

سَلَامٌ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿١٢٠﴾

سلام باد برموسیٰ وهارون (١٢٠) .

إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢١﴾

هرآئینه ماهمچنین جزامیدهیم نیکوکاران را (١٢١) .

إِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٢﴾

هرآئینه ایشان ازبند گان گرویدهٔ مایند (١٢٢) .

وَإِنَّ إِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٣﴾

وهرآئینه الیاس ازفرستادگان بود (١٢٣) .

إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٤﴾

چون گفت بقوم خود آیا پرهیزگاری نمی کنید (١٢٤) .

أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ ﴿١٢٥﴾

ایاپرستش می کنید بَعل را (وبَعل نام بتی ست) وترك میکنید نیکوترین آفرینند گانرا (١٢٥) .

اللَّهَ رَبَّكُمْ وَرَبَّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٢٦﴾

ترك می کنید خدارا پروردگارشما و پروردگارپدران نخستین شما (١٢٦) .

فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٢٧﴾

پس دروغگو پنداشتند اورا پس هرآئینه آنجماعت حاضر کردگانند[1] (١٢٧) .

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٢٨﴾

مگر بند گان خالص کرده خدا (١٢٨) .

---

(١) یعنی دردوزخ .

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿١٢٩﴾	وگذاشیتم برالیاس ثنای نیك در پس ماند گان (١٢٩) .
سَلَامٌ عَلَىٰ إِلْ يَاسِينَ ﴿١٣٠﴾	سلام باد برالیاس (١٣٠) .
إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣١﴾	هرآئینه ماهم چنین جزامیدهیم نیکوکاران را (١٣١) .
إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾	هرآئینه وی بود از بند گان گرویدهٔ ما (١٣٢) .
وَإِنَّ لُوطًا لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٣﴾	وهرآئینه لوط بود ازفرستادگان (١٣٣) .
إِذْ نَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٣٤﴾	یادکن چون نجات دادیم اورا و اهل خانه اورا همه یك جا (١٣٤) .
إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ﴿١٣٥﴾	مگر پیرزنی که بود ازباقی ماند گان (١٣٥) .
ثُمَّ دَمَّرْنَا الْآخَرِينَ ﴿١٣٦﴾	بازهلاك ساختیم آن دیگران را (١٣٦) .
وَإِنَّكُمْ لَتَمُرُّونَ عَلَيْهِمْ مُصْبِحِينَ ﴿١٣٧﴾	وهرآئینه شما گذر میکنید برمساکنِ آن قوم صبح کنان (١٣٧) .
وَبِاللَّيْلِ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٣٨﴾	وبوقت شب نیز آیا درنمی یابید (١٣٨) .
وَإِنَّ يُونُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٩﴾	وهرآئینه یونس بود ازفرستادگان (١٣٩) .
إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ﴿١٤٠﴾	چون گریخت بسوی کشتی پُرکرده شده (١٤٠) .
فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ ﴿١٤١﴾	پس قرعه انداخت باهل کشتی پس شدازمغلوبان (١٤١) .
فَالْتَقَمَهُ الْحُوتُ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿١٤٢﴾	پس فروبرد اوراماهی واو کننده بودکاری را که موجب ملامت باشد (١٤٢) .
فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ﴿١٤٣﴾	پس ا گرنه آنست که وی ازتسبیح کنند گان می بود(١٤٣) .
لَلَبِثَ فِي بَطْنِهِ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤٤﴾	البته باقی می ماند درشکمِ ماهی تاروزیکه مردمان برانگیخته شوند (١٤٤) .
فَنَبَذْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ ﴿١٤٥﴾	پس پرتافتیم اورا به زمین بی گیاه واو

بیمار بود (١٤٥) .

وَأَنۢبَتۡنَا عَلَيۡهِ شَجَرَةٗ مِّن يَقۡطِينٖ ١٤٦

ورویانیدیم برسرِاودرختی ازقسمِ کدو (١٤٦) .

وَأَرۡسَلۡنَٰهُ إِلَىٰ مِاْئَةِ أَلۡفٍ أَوۡ يَزِيدُونَ ١٤٧

وفرستادیم اورابسوی صدهزار یا بیشترازآن باشند (١٤٧) .

فَـَٔامَنُواْ فَمَتَّعۡنَٰهُمۡ إِلَىٰ حِينٖ ١٤٨

پس ایمان آوردند پس بهره مند ساختیم ایشان را تامدتی (١٤٨) .

فَٱسۡتَفۡتِهِمۡ أَلِرَبِّكَ ٱلۡبَنَاتُ وَلَهُمُ ٱلۡبَنُونَ ١٤٩

پس استفسار کن ازمشرکان آیاپروردگارترا دختر انست وایشان را پسران (١٤٩) .

أَمۡ خَلَقۡنَا ٱلۡمَلَٰٓئِكَةَ إِنَٰثٗا وَهُمۡ شَٰهِدُونَ ١٥٠

آیاآفریدیم فرشتگان را زنها وایشان حاضر بودند (١٥٠) .

أَلَآ إِنَّهُم مِّنۡ إِفۡكِهِمۡ لَيَقُولُونَ ١٥١

آگاه باش هرآئینه ایشان ازدروغ گوئی خودمی گویند (١٥١) .

وَلَدَ ٱللَّهُ وَإِنَّهُمۡ لَكَٰذِبُونَ ١٥٢

که بزادخدای تعالی هرآئینه ایشان دروغ گویانند (١٥٢) .

أَصۡطَفَى ٱلۡبَنَاتِ عَلَى ٱلۡبَنِينَ ١٥٣

آیااختیارکرد دختران را برپسران (١٥٣) .

مَا لَكُمۡ كَيۡفَ تَحۡكُمُونَ ١٥٤

چیست شمارا چگونه حکم می کنید (١٥٤) .

أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ١٥٥

آیا نمی اندیشید (١٥٥) .

أَمۡ لَكُمۡ سُلۡطَٰنٞ مُّبِينٞ ١٥٦

آیاشماراحجتی واضح است (١٥٦) .

فَأۡتُواْ بِكِتَٰبِكُمۡ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ١٥٧

پس بیارید کتاب خود را ا گرهستید راست گو (١٥٧) .

وَجَعَلُواْ بَيۡنَهُۥ وَبَيۡنَ ٱلۡجِنَّةِ نَسَبٗاۚ وَلَقَدۡ عَلِمَتِ ٱلۡجِنَّةُ إِنَّهُمۡ لَمُحۡضَرُونَ ١٥٨

ومقررکردندکافران میان خدای تعالی ومیان جنیان خویشی را وهرآئینه دانسته اندجنیان که ایشان البته حاضر کردگانند[1] (١٥٨) .

---

(١) یعنی برای حساب و عذاب .

سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَمَّا يَصِفُوْنَ ﴿١٥٩﴾	پاکیست خدای راازآن چه بیان میکنند (١٥٩) .
اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَصِيْنَ ﴿١٦٠﴾	مگربندگان خالص کردهٔ خدا[1] (١٦٠) .
فَاِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُوْنَ ﴿١٦١﴾	پس هرآئینه شمای کافران وآنچه می پرستید[2] (١٦١) .
مَآ اَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفٰتِنِيْنَ ﴿١٦٢﴾	نیستید همه گمراه کننده برای عبادت آن معبود باطل (١٦٢) .
اِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيْمِ ﴿١٦٣﴾	مگر کسی را که اودر آیندهٔ دوزخ ست درعلم الهی (١٦٣) .
وَمَا مِنَّآ اِلَّا لَهٗ مَقَامٌ مَّعْلُوْمٌ ﴿١٦٤﴾	وفرشتگان گفتند نیست هیچکس ازما مگراوراجائیست مقرر (١٦٤) .
وَّاِنَّا لَنَحْنُ الصَّآفُّوْنَ ﴿١٦٥﴾	وهرآئینه ماصف کشندگانیم (١٦٥) .
وَاِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُوْنَ ﴿١٦٦﴾	وهرآئینه ما تسبیح گویندگانیم (١٦٦) .
وَاِنْ كَانُوْا لَيَقُوْلُوْنَ ﴿١٦٧﴾	وهرآئینه کافران عرب میگفتند (١٦٧) .
لَوْ اَنَّ عِنْدَنَا ذِكْرًا مِّنَ الْاَوَّلِيْنَ ﴿١٦٨﴾	اگربودی پیش ماخبری ازپیشینیان (١٦٨) .
لَكُنَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَصِيْنَ ﴿١٦٩﴾	البته می شدیم بندگان خالص ساختهٔ خدا (١٦٩) .
فَكَفَرُوْا بِهٖ فَسَوْفَ يَعْلَمُوْنَ ﴿١٧٠﴾	بازکافرشدند بآن قرآن پس خواهند دانست عاقبت کاررا (١٧٠) .
وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِيْنَ ﴿١٧١﴾	وهرآئینه سابقًا صادرشده وعدهٔ مابرای بندگان فرستاده خویش (١٧١) .
اِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُوْرُوْنَ ﴿١٧٢﴾	هرآئینه پیغامبران ایشانند نصرت دادگان (١٧٢) .
وَاِنَّ جُنْدَنَا لَهُمُ الْغٰلِبُوْنَ ﴿١٧٣﴾	وهرآئینه لشکرماالبته ایشانند غالب(١٧٣) .
فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتّٰى حِيْنٍ ﴿١٧٤﴾	پس روبگردان ازایشان مدتی (١٧٤) .

(١) یعنی بیان مخلصان موافقِ واقع ست .

(٢) یعنی بتان .

وَأَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ﴿١٧٥﴾

وبنگر ایشان را پس ایشان نیز خواهند دید (١٧٥) .

أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٧٦﴾

آیااین کافران عذاب مارابشتاب می طلبند (١٧٦) .

فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ ﴿١٧٧﴾

پس چون فرود آید عذاب بمیدانِ ایشان بدباشد بامدادِ بیم کردگان (١٧٧) .

وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿١٧٨﴾

وروبگردان ازایشان تامدتی (١٧٨) .

وَأَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ﴿١٧٩﴾

وبنگر پس ایشان نیز خواهند دید (١٧٩) .

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٨٠﴾

پاکی ست پرورد گار تراخداوندِ غلبه ازآنچه این جماعت بیان می کنند (١٨٠) .

وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ﴿١٨١﴾

وسلام بادبرفرستادگانِ خدا (١٨١) .

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٢﴾

وسپاس خدای راست پرورد گار عالم ها (١٨٢) .

سُورَةُ صٓ

سوره ص مکی است وآن نودونه آیت وپنج رکوع است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان .

صٓ وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ ﴿١﴾

قسم بقرآن خداوندِ پند (که آنچه بآن دعوت میکنی راست است) (١) .

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ ﴿٢﴾

بلکه کافران درسرکشی ومخالفت اند (٢) .

كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَوْا وَلَاتَ حِينَ مَنَاصٍ ﴿٣﴾

چقدر هلاك کردیم پیش ازایشان قرنهارا پس فریاد برآوردند ونبود آن وقت خلاصی (٣) .

وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ ۖ وَقَالَ الْكَافِرُونَ هَٰذَا سَاحِرٌ كَذَّابٌ ﴿٤﴾

و تعجب کردند ازآنکه بیامد بایشان بیم کننده ازقوم ایشان و گفتند این کافران این شخص جادو گردروغگوئیست (٤) .

أَجَعَلَ الْآلِهَةَ إِلَٰهًا وَاحِدًا ۖ إِنَّ هَٰذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ ﴿٥﴾

آیا گردانید معبودان معتدد را یك معبود